

Over ‘n reünie en de zeumer

Wà 'k nou gao schrijve hèn niks mè Slierecht te maoke, mor 't is messchie wel aerdig om te vermelde. Onderlest hadde me een nichte- en nevereünie vā me mans kant. ‘Nou en?’ zou ie messchie zegge, ‘is dat nou zô besonder?’ In d'n aerd wel, hoor. 't Zit naomelijk zô: M'n man z'n opoe en opao stamme uit 't jaer 1848 en 1855. Ze zijn 55 jaer getrouwd gewist en hebbe 16 kaander gekrege. Drie daervan zijn nooit getrouwd gewist en de aandere 13 hadde aamel een boerderij, waervan d'r nou nog êên in bedrijf is. D'r wiere nog foto's getônd van wat 'r voor aal die boerderije in de plaets gekomme was, aamel mederne gebouwe. M'n schônvaoder was de jongste en m'n man is daer weer de jongste van. Zô kwam 't dat 't leeftijdsverschil tussen de jongste en oudste neef of nicht wel 45 jaer was. We hebbe jaere geleeje een boeksie gekrege waer d'n hêele familie in staot; inmiddels hebbe me dat ok op de computer staon.

Veul veraanderd

De reünie wier gehouwe in de boerderij waer 't in 1861 aamel begonne was. Hier weune me zwaoger en me schônzussie nou nóg. Die boerderij doe tegeswoordig dienst as trouwlocaosie. Op verzoek speul m'n zwaoger dan ok wel is 'n deuntjie op z'n urregel. Hullies boerland mos ingeroole worde voor bos en hoewel dut bos netuurlijk hêel aareg gehaot wordt, zij me d'r tò nog eve weze wandele. Degene die nie goed meer ter been wazze, mogge met de Jan Plezier mee. Zô 'n reünie wor iedere 3 jaer gehouwe. In 1965 voor 't eerst. D'r lagge een hôp ouwe foto-albumme en as ie dan ziet hoe de mense vroeger geklêed gonge, in 't zwart, mè mutsies en harseslappies, en as ie ziet hoe ze nou nog as 90-plussers rondhuppele in vrolijke jurreksies, dan is t'r wel hêel wat veraanderd, hee. Die ouwchies hebbe wel wat meegemaakt, van landelijke naer betongebiede, de oto's, 't is veul drukker geworde en wā denk ie van de prijze?

Aerebeeze, tôteke en druifjes

Aalles is ommers veul duurder geworde. Neem nou de aerebeeze, je betaol zô 'n paor euro voor êên baksie. En azze ze nou nog lekker smaakte... Vroeger kò je, azze ze rijp wazze, 't neusie d'r zô uittrekke, ik kan me nie heuge dā me dat gelukt is. We hebbe wel smaokelijke aerepel. Vroeger hā je voor d'n hêele winter aerepel opgedaen in de kelder, dan strooide je d'r poejer op, zôdā ze nie van die vrêselijke tôteke kregge. Die poejer mag ie nou ok al nie meer gebruike. Toe me nog gêên ijskast hadde, zette me moeder de ressie aerepel in 'n schaalte in de kelder. 't Kwam wel is voor dat 't haer d'r d'n aanderen dag op stong, veraal tijdes de Honsdaege. Host niemand van de jongere hē wel is van de Honsdaege gehoord. Volleges overlevering dure ze van 20 juli tot 20 augustus en in die tijd is aalles hêel aareg bedaarefelijk. Onderlest hadde me zōwaer in d'n ijskast verschimmelde kaes! In de tuin hebbe me druive, Boskôps glorie, nie grôt, mor wel aerdig van smaok. De mêeste gaon naer de veugels, want die zitte al weke te vuurôge of ze al eetbaor zijn.

De zeumer van 2007

Trugkijkend op de zeumer hebbe me toch wel een hêelen hôp somber weer gehad, hee. Wat 'n regen en wat 'n slakke, die ving 'k toch zô vies. Ze lôpe langs de muur, zitte op de deur en as ie nie oplet, stap ie d'r op. 't Slijm schijn goed voor ie huid te weze, mor dan hē 'k toch mor liever 'n rimpeltje of 'n groefie. 't Weer was wel constant: constant onbetrouwbaor. Je kon host nie zonder regenpak de deur uit. Je zwêet zô in zo'n pak, 't aosem nie uit en as ie je cappechon op het en je mot achter om kijke, zit dat ding voor je ôge. Me moeder zee vroeger aaltijd as de weersvoorzichte goed wazze: “Wacht nou mor tot maarege en maok ie nò nie blij met 'n dôje kôlemêes!”

Veul fietse

Wij fietse nogal graeg, mor behaaleve de leste 4 wiekende is 't nie veul gewist. Zô wazze me in 't voorjaer op Texel. We hebbe ok nog in de buurt van Oudurrep gefietst; in Zaltbommel, langs de Waol en de Maos en naer Ou-Baaijerland. Dan neme me 't pontjie van Zwijndrecht naer Puttershoek, daer weunde Kees Verkaarek vroeger, en dan zô lang de Binnemaos naer Ou-Baaijerland. Bekant overal staon nou knôppunte, de naam zeg 't al, je zit zô in de knôp, veraal as ie met 'n ploegchie zit te kaokele. Onderlest, op 'n mooie zondag, hê me de waoterbus naer Gurrekom genome. Dan mot jie in Dordt overstappe. Omdat d'n bôt uit Rotterdam zôvel vertraoging had omdat 't zô aallemachtig druk was, miste me de aansluiting in Dordt. Baole! Dan mor 'n dranksie op 't terras, waer eve laeter 'n veugel z'n losklep ope dee en ons verraste met 'n kwaksie stront, waer de pitjies van de vruchies nog in zatte.

Gêen êen blommechie

Aaindelijk wazze me aan boord. We mosse nog 'n stop maoke bij de halte in Slierecht. Daer gong 't bekant nog mis, omdat de bôt tot twê kere an toe een paol raakte. Ik keek is en doch: 'Azze me zinke, spring ik zô bij Kees van Rees in d'n tuin.' Mor 't gong goed. 't Is een meraokels leuk tochie, je ziet de dijkhuisies dan is van d'n achterkant. Afijn, in Gurrekom was 't gezellig, mor we zatte koud op de fiets of 't begon te spêete, in Haareveld hê me nog 'n baksie gedaen met 'n hompie appeltaort, 't ijs zat 'r nog in. Hozô tegezitte, mor we konne d'r nog wel om lache hoor. Onderweeg stinge mooie blomme in de tuintjies, ok zonneblomme. We hadde 'n hortie geleeje van 'n bekende bank zaed gekrege, mor we hebbe zeker nie genogt geld op onze rekening staon, want 'r is jammer genogt gêen êen blommechie opgekemme! Jammer, hee!

Macky van Leeuwen – de Jong

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêenigingsnieuws te vinge. Volgend jaer wille me weer 'n boeksie met 'n DVD uitbreng. Deuze keer over de Uibraaijinge (Ouwe en Nieuwe) en Stesjonsweg, midde jaere '50. Heb ie nog fotoochies van bevôbeld winkels of aandere beelde uit die tijd dan hore we dà graeg. Nie vergete hoor!